

Sygn. akt I C 648/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Kościarz

Protokolant: asystent sędziego Magdalena Sola – Duda

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasto S. W. Zarząd (...) w W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda Miasto S. W. Zarząd (...) w W. kwotę 1.352,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt dwa złote) z ustawowymi odsetkami, a w tym:

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 40/100) liczonymi od dnia 06 stycznia 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 40/100) liczonymi od dnia 21 lutego 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 40/100) liczonymi od dnia 19 marca 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 40/100) liczonymi od dnia 29 marca 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych 40/100) liczonymi od dnia 24 maja 2015 roku – wszystkie do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty

2. przyznaje adwokatowi M. Ś. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100), w tym podatek VAT w kwocie 41,40 zł (czterdzieści jeden złotych 40/100) tytułem wynagrodzenia za pełnienie w przedmiotowej sprawie obowiązków kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu P. S. i nakazuje wypłacić ją ze Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Wieluniu,

3. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz powoda Miasto S. W. Zarząd (...) w W. kwotę 210,00 zł (dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, a w pozostałym zakresie nie obciąża pozwanego kosztami procesu

Sygn. akt I C 648/16

UZASADNIENIE

W dniu 25 listopada 2015 (data nadania) powód Miasto S. W. Zarząd (...) w W. wniósł przeciwko pozwanemu P. S. pozew o zasądzenie kwoty 1.352,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 270,40 zł od dnia 06 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 zł od dnia 21 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 zł od dnia 19 marca 2015 roku do dnia zapłaty, od kwoty 270,40 zł od dnia 29 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty

270,40 zł od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty, a ponadto zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż P. S. w dniach: 22 grudnia 2014 roku, 06 lutego 2015 roku, 04 marca 2015 roku, 14 marca 2015 roku i 09 maja 2015 roku korzystał z komunikacji miejskiej, nie posiadając ważnego dokumentu przewozu i w związku z tym został zobowiązany do uiszczenia należności przewozowej w kwocie 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 266,00 zł, których to należności pozwany P. S. nie uregulował (pozew k. 2-3v).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 grudnia 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 2433/15, nakazano pozwanemu P. S. aby zapłacił powodowi Miastu S. W. Zarządowi (...) w W. kwotę 1.352,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi: - od kwoty 270,40 zł od dnia 06 stycznia 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł od dnia 21 lutego 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł od dnia 19 marca 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł od dnia 29 marca 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł od dnia 24 maja 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 210,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 zł tytułem zastępstwa procesowego, albo wniósł w tym terminie sprzeciw (nakaz zapłaty k. 11).

Mając na uwadze, iż korespondencja kierowana do pozwanego P. S., wróciła z adnotacją „Adresat nie mieszka pod wskazanym adresem”, pełnomocnik powoda został wezwany do wskazania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego, pod rygorem uchylenia nakazu zapłaty (zarządzenie k. 18).

Pełnomocnik powoda, z uwagi na fakt, iż obecne miejsce pobytu P. S. nie jest mu znane i nie udało się ustalić adresu pozwanego, złożył wniosek o ustanowienie dla nieznanego z miejsca pobytu P. S. kuratora (pismo z dnia 29.12.2015r. k. 22).

Zarządzeniem z dnia 18 stycznia 2016 roku, stosownie do treści art. 143 i 144 k.p.c.,

ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu P. S., kuratora w osobie adwokata M. Ś. do pełnienia obowiązków z urzędu z sprawie z powództwa Miasta S. W. Zarząd (...) w W. przeciwko pozwanemu P. S. (zarządzenie k. 31).

O ustanowieniu kuratora dla P. S., dokonano ogłoszenia na stronie internetowej Sądu, w budynku Sądu oraz Urzędzie Gminy właściwej dla ostatniego miejsca zamieszkania P. S. (ogłoszenia k. 37 i k. 41-43).

Postanowieniem z dnia 09 maja 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 2433/15, uchylono nakaz zapłaty z dnia 11 grudnia 2015 roku (postanowienie k. 45).

Na rozprawie w dniu 23 maja 2016 roku, reprezentujący pozwanego P. S. kurator, wniósł o oddalenie powództwa i przyznanie wynagrodzenia według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 22 grudnia 2014 roku P. S. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie pomiędzy przystankami N. Północny, a Osiedle o godzinie 18:24 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów oznaczony numerem 155 stwierdził, iż P. S. legitymujący się dowodem osobistym nr A. (...) nie posiada ważnego biletu na przejazd i wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu - wezwanie do zapłaty nr (...). P. S. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty. W trakcie przejazdu autobusem linii numer (...) P. S. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 4,40 zł. Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na liniach organizowanych przez Zarządu (...) w W. wynosiła 266,00 zł.

W dniu 06 lutego 2015 roku P. S. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie pomiędzy przystankami Okopowa, a Rondo (...) o godzinie 12:53 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów oznaczony numerem (...) stwierdził, iż P. S. legitymujący się dowodem osobistym nr A. (...) nie posiada ważnego biletu na przejazd, po czym wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu - wezwanie do zapłaty nr (...). P. S. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty. W trakcie przejazdu autobusem linii numer (...) P. S. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 4,40 zł. Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na liniach organizowanych przez Zarządu (...) w W. wynosiła 266,00 zł.

Ponownie, w dniu 04 marca 2015 roku, P. S. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer N 37 należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie pomiędzy przystankami Wilanowska, a K. o godzinie 01:50 miała miejsce kontrola biletów, w czasie, której kontroler biletów oznaczony numerem 254, po stwierdzeniu, iż P. S. legitymujący się dowodem osobistym nr A. (...) nie posiada ważnego biletu na przejazd, wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu - wezwanie do zapłaty nr (...). P. S. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty. W trakcie przejazdu autobusem linii numer N 37 P. S. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 4,40 zł. Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na liniach organizowanych przez Zarządu (...) w W. wynosiła 266,00 zł.

Pozwany P. S., w dniu 14 marca 2015 roku, podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer (...), należącym do Zarządu (...) w W., gdzie o godzinie 15:16 miała miejsce kontrola biletów, w czasie, której kontroler biletów oznaczony numerem 476, po stwierdzeniu, iż P. S. legitymujący się dowodem osobistym nr A. (...) nie posiada ważnego biletu na przejazd, wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu - wezwanie do zapłaty nr (...). P. S. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty. W trakcie przejazdu autobusem linii numer (...) P. S. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 4,40 zł. Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na linii 158 wynosiła 266,00 zł.

W dniu 09 maja 2015 roku P. S. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer N 37 należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie pomiędzy przystankami B., a S. o godzinie 01:40 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której kontroler biletów oznaczony numerem 402 stwierdził, iż P. S. legitymujący się dowodem osobistym nr A. (...) nie posiada ważnego biletu na przejazd i wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu - wezwanie do zapłaty nr (...). P. S. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty. W trakcie przejazdu autobusem linii numer N 37 P. S. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 4,40 zł. Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na liniach organizowanych przez Zarządu (...) w W. wynosiła 266,00 zł.

(dowód: wezwania do zapłaty k. 5-9)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Wszelkie dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji, a wiarygodności i autentyczności tychże dokumentów strony skutecznie nie podważyły. W związku z tym Sąd uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia oparcie się na zebranych w sprawie materiale dowodowym w postaci dokumentów, gdyż w toku postępowania nie pojawiły się nowe, sporne okoliczności wymagające dodatkowego wyjaśnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, iż postępowanie w niniejszej sprawie toczyło się w myśl przepisów art. 505¹ i następne k.p.c. dotyczących postępowania uproszczonego. Zgodnie z rygorami tego postępowania badanie Sądu ograniczone jest do okoliczności faktycznych, zarzutów i wniosków dowodowych zgłoszonych w pozwie, odpowiedzi na pozew, na pierwszym posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę lub sprzeciwie od wyroku zaocznego, chyba, że strona wykaże, że nie mogła ich powołać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania powstała później.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż powoda łączył z pozwanym P. S. stosunek obligacyjny wynikający z zawartej w sposób dorozumiany umowy przewozu.

Zgodnie z treścią art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy.

W myśl art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (t. j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 915 ze zm.) – umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Zatem z powyższego wynika obowiązek pasażerów do uiszczenia opłaty za przewóz dokonany przez stronę powodową - przewoźnika. Stosownie, zaś do treści art. 33a ust. 3 przywołanej ustawy – w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

Mając na uwadze powyższe oraz treść art. 33a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe zgodnie, z którym pozwany jest zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda należności za przejazd (ceny biletu) oraz opłaty dodatkowej, żądanie powoda uznać należało za całkowicie zasadne, w tym również, co do jego wysokości. Wielkość dochodzonych kwot, zarówno w odniesieniu do należności za przewóz, czyli ceny biletu, jak i opłaty dodatkowej, wynika z wystawionych przez kontrolera przewoźnika wezwań do zapłaty podpisanego przez pasażera P. S.. Cena biletu jednorazowego ważnego na linii zwykłej wynosiła 4.40 zł, zaś wysokość opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu – 266,00 zł.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że pozwany w dniach 22 grudnia 2014 roku, 06 lutego 2015 roku, 04 marca 2015 roku, 14 marca 2015 roku i 09 maja 2015 roku odbył przejazd autobusem linii odpowiednio numer 504, 24, N 37, 158 i N 37 bez ważnego biletu, dlatego też poza należnością za bilet w wysokości 4,40 zł winien również uiścić opłatę dodatkową na rzecz strony powodowej w wysokości 266,00 zł w wyznaczonym przez stronę powodową terminie.

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, kwestionując zasadność powództwa, nie podważył treści wynikających z załączonych przez powoda wezwań do zapłaty, w szczególności ich wiarygodności, czy też rzetelności. Nie zostało wykazane, iż pozwany spłacił swoje zobowiązanie w całości lub w części. W tym zakresie, nie została podjęta żadna inicjatywa dowodowa, np. w postaci potwierdzeń dokonanych wpłat.

W tych okolicznościach, mając na uwadze treść wystawionych wezwań do zapłaty, nie wystąpiły przesłanki do zanegowania zasadności powództwa. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na pozytywne zweryfikowanie okoliczności podnoszonych w pozwie. Powód wykazał źródło zobowiązania pozwanego, jego istnienie oraz wysokość. Załączone wezwania do zapłaty dokumentują sposób, okres i podstawę naliczenia odsetek.

Mając na uwadze powyższe powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Z kolei, w myśl art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 359 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 przywołanego przepisu).

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łączną kwotę 1.352,00 z odsetkami ustawowymi, a w tym:

- od kwoty 270,40 zł liczonymi od dnia 06 stycznia 2015 roku,

- od kwoty 270,40 zł liczonymi od dnia 21 lutego 2015 roku,
- od kwoty 270,40 zł liczonymi od dnia 19 marca 2015 roku,
- od kwoty 270,40 zł liczonymi od dnia 29 marca 2015 roku,
- od kwoty 270,40 zł liczonymi od dnia 24 maja 2015 roku – wszystkie do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

O należności kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu, Sąd orzekł mając na uwadze treść § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. 2013 r., poz. 1476), zgodnie z którym wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Jednoznaczność i wykładania językowa wskazanego wyżej rozporządzenia nie daje podstaw do przyznania wynagrodzenia innego, jak tylko obliczonego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. 2013 r., poz. 461). Mając na uwadze, iż w niniejszej sprawie kuratorem ustanowionym dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego został adwokat, który wniósł o przyznanie mu stosownego wynagrodzenia, tytułem reprezentowania interesów pozwanego w sprawie, Sąd zgodnie z § 19 i 20 w zw. z § 6 pkt 2 i § 2 przywołanego rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku przyznał na rzecz adwokata M. Ś. kwotę 221,40 zł, w tym VAT w kwocie 41,40 zł, gdyż taka kwota odpowiada charakterowi sprawy, nakładowi pracy pełnomocnika i jest zgodna z obowiązującymi stawkami, a poza tym nie została opłacona przez pozwanego – pkt 2 wyroku.

O kosztach procesu, jak w pkt 3 wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl, którego pozwany, jako strona przegrywająca sprawę na żądanie powoda, obowiązany jest do zwrotu kosztów procesu, na które składają się:

- opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł (art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 623 ze zm.),
- koszty zastępstwa prawnego w kwocie 180,00 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), gdyż taka kwota odpowiada charakterowi sprawy, nakładowi pracy pełnomocnika i jest zgodna z obowiązującymi stawkami. O pozostałych kosztach procesu, Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze sytuację osobistą i majątkową pozwanego.